

ORFEU-REN SEMEAK

(F. Mistral-ena)

Marsellako Les Enfants d'Orphée abes-batzarentzat egiña, 1867,

I

Kimuak gara Grezi illezkorreko, – oi Orfeu, giza jaïnkoti, zure semeak!
– Bai, zure semeak gara, oi Probentza guren!, – eta Marsella, gure uriburu
–izurdeak itxasoan jolaska dakusana.

Abes daigun geure asaben aintza – kondaira barru – euren oiñatza itxi
ebena – eta beti, gutunak lekuko, – aske izan zirana — itxasoa ta ipar-aizea
lez.

II

Eguna jagi ta sartzen dan bazterreraïño, —zabaldiz zabaldiz daroazuz
gure gizonak; – baiña munduko errialderik jorienak, – euren oparotasun
aunditan, – ez dabe egundo aantz-azten tanbolin-soiñua.

Abes daigun geure asaben aintza – kondaira barru – euren oiñatza itxi
ebena – eta beti, gutunak lekuko, – aske izan zirana – itxasoa ta apar-aize
lez.

III

Marsella, sutsu ta alai, – negu ta uda eguzkitan lan dagizuna, – erabil
aoan arkesi lorea – eta betoskolan itxi bakar-bakarrik – Jainko-Amaren diz-
diz aurrean.

Abes daigun geure asaben aintza – kondaira barru – euren oiñatza itxi
ebena – eta beti, gutunak lekuko, – aske izan zirana – itxasoa ta ipar-aizea
lez.